

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

هادی وقفی تورنتو

۲۷ جنوری ۲۰۱۰

مراسم سالروز تولد "نداء" در تورنتو

"نداء" جان آمده ایم سکوت کنیم!

روز شنبه، بیست و سوم جنوری دو هزار و ده، سالن مرکزی کتابخانه نورت یورک تورنتو میزبان مراسمی بود که به مناسبت سالروز تولد "نداء آقاسلطان" و بزرگداشت او برگزار می شد.

در این مراسم "کاسپین ماکان" نامزد نداء آقا سلطان، "رضا مریدی" نماینده منطقه "ریچموند هیل" تورنتو در پارلمان انتاریو، تعدادی از اعضا و کادرهای حزب کمونیست کارگری ایران و سایر نیروهای آزادیخواه و برابری طلب، اهالی نشریات و مردم عادی حضور داشتند. من بدون آنکه بخواهم به گزارش مفصل این مراسم بپردازم، چند جمله را در انتقاد از سخنرانان این مراسم یادآور می شوم.

"کاسپین ماکان"، نامزد "نداء" در روزهای قبل از فرا رسیدن بیست و سوم جنوری و در مصاحبه با رسانه ها اعلام کرد که ما با سکوتمان در سالروز تولد نداء اعتراضمان را نسبت به جنایات جمهوری اسلامی ابراز خواهیم کرد! در این مورد چند نکته را خدمت ایشان عرض می کنم.

دوست عزیز! آزمون که شاید هنوز نداء و نداءها زنده بودند هم، عده ای همچون شما بر این اعتقاد بودند که باید سکوت کرد و "مرگ بر جمهوری اسلامی" نگفت. هر چند از این منظر خوشبختانه امروز شما و جناب مریدی هم سرنگونی طلب شده اید اما، نیروهایی هم بودند که از روز اول گفتند ما اگر سکوت بکنیم هم، آنها می کشند. همان کاری که سی سال است، می کنند و - البته - اینبار در شرایطی که مردم ایران دیگر نمی خواهند قربانیان دست و پا بسته این جانیان و قصابان باشند. اگر واقعاً می خواهید در کنار نداء و نداءها و مبارزه آزادیخواهانه و برابری طلبانه جوانان ایران باشید، به طور واقعی در کنار آنها باقی بمانید. سی سال اعدام، سنگسار و سرکوب در کنار تحمیل فقر و بی حقوقی، دیگر ساده اندیش ترین نیروهای سیاسی را هم قانع کرده است که با زبان خوش نمی توان جمهوری اسلامی را سرنگون ساخت. نداء و نداءها کشته شدند اما با سکوت هیچ چیز تغییر نیافت. جوانان کشته شدند و هنوز هم می شوند. اگر واقعاً می خواهید این رژیم را سرنگون کنید - چیزی که خواست تمام مردم ایران و تمام انسانهای شریف و آزادیخواه جهان است - باید دست به کار مبارزه، سازماندهی، تشکل و بالاخره "انتخاب"

شويد. انتخاب نيروبي که می خواهيد پرچمش را به دست بگيريد و اگر هم نمی خواهيد لطفاً آدرس غلط ندهيد و در سالروز تولد نداء و نداءها از سکوت نگوييد و حداقل بگذاريد مردمی که برای سرنگونی تمام اين بساط متعفن مذهبی به پا خاسته اند، راه انقلاب خودشان را بروند. من هم مثل شما آرزو دارم هيچ انسانی کشته نشود اما اين حکومت سی سال است که انسان می کشد و سرکوب می کند و به لحاظ سياسی برای نابودی اش شما مجبور هستيد نيرو و ماشين سرکوبش را از کار بيندازيد. من هم مثل شما خوشحال می شوم وقتی می بينم همين جوانان دشمنان خودشان را هم به عنوان انسان به رسميت می شناسند و حقوقشان را پاس می دارند و با اينحال، تأکيد می کنم که ما با یک حکومت وحشی و خونريز مذهبی روبرو هستيم که چه خواهيم و چه نخواهيم از خونريزی و کشتار تغذيه می کند. فقط - همانطور که گفتم - تمام بحث بر سر اين است که ما نمی خواهيم اينبار قربانيان دست و پا بسته اين جانباين باشيم و دفاع از خود در مقابل یک حکومت وحشی و آدمکش حق ماست. جناب ماکان! اجازه بدهيد خلاصه کنم. شما تحت لوای خشونت گريزی، خواسته يا ناخواسته، آب به آسياب نيروهايی می ريزيد که با همين بهانه می خواهند به دفاع از رژيم بپردازند.

در هر حال، نقد من به آقای مريدي، نماينده ريچموند هيل در پارلمان انتاريو که سخنران ديگر اين مراسم بود هم از اين قرار است:

ايشان در سخنان خود بالاخره با اعلام اينکه جمهوری اسلامی بايد گورش را گم کند، با استقبال گرم حاضران روبرو شدند اما آنجا که خواست به جنایات حاکمان مذهبی ايران اشاره کند، اضافه کرد که اينها ایرانی نيستند! و من مجبورم از آقای مريدي سؤال کنم آیا واقعا منظورشان اين است که خميني، خامنه ای، هاشمی، کروي، خاتمی و موسوی در ايران به دنيا نيامده اند؟! يا خواسته اند اغراق کنند و بگويند که ايرانها اساساً در تاريخشان آدم نکشته اند و از اين نظر نژاد پاک و برترند؟ در اينصورت، آیا از یک نماينده پارلمان پذيرفته است که به راسيسم و عرب کشی و غيره دامن بزنند؟

خير جناب مريدي! اين جانباين کاملاً ایرانی اند و ايران هم به مانند تمام کشورهای جهان دستاوردهای منفی و مثبتی برای بشریت داشته است.

بهتر نيست به جای ارائه اين حرف های ساده انديشانه و احساسگرايانه واقعاً راه حلی پيش پای مردم بگذاريد که بتوانند يکبار برای هميشه بساط جنایت و آدمکشی را از آن جامعه جارو کنند؟

آيا سرنگونی جمهوری اسلامی با پرچم احترام به انسانيت در هر نژاد و زبان و قوم و مسلک و با هر رنگ پوست و مذهبی و تبليغ برچيدن بساط اعدام و آدمکشی، راه انسانی تری نيست؟

در آخر، "نداء" و نداءها و تمام مردمی که برای سرنگونی جمهوری اسلامی به پا خاسته اند، هرگز از ما نخواهند پذيرفت که خون به زمين ريخته شان را اينگونه پاس بداريم! مردم اينرا از ما نمی پذيرند.